

*Kvailutė Onulė

muzika V.Kernagio

žodžiai M.Martinaičio

♩ = 100

Piano

Dm C⁹ Dm C⁹ Dm C⁹ Dm C⁹

Dm C⁹ Dm C⁹ Dm C⁹

Ra-do O-nu - lė prie ta - ko Rau-do - ną siū - lą Iš vai - kiš-kos ko -

Dm F G Dm G Dm G

- ji - nės, O gal iš vai - vo - rykš - tės? At-si-sė-

Dm C⁹ Dm C⁹ Dm

- do ant kups - to, Ir pa - gai - lo O - nu - lei to siū - lo,

*eileraštis vadinsis - „Kvailutės Onulės rauda“

F G Dm

3

Ir iš gai-lu - mo-Ap-si - ver-kè. Ir pa-gai - lo O-nu - lei Vy-tu-rio

G Dm G Dm G Dm

liz-do dir-vo - ne, Ši ry - tą į kūd - rą į - kri - tu-sios bi - tės Ir

F G Dm Dm

smè - ly-je vai - ko pè - dos. Ir pa-gai - lo O-nu - lei, Kad plū-

G Dm G Dm G Dm

- gais ap-ars vy-tu-rio liz-dą dir-vo - ne, Kad bi-tè ra-tuo - ta na-mo

G Dm F G Dm

ne - su - grįš Ir liks al - ka - na bi - čių mo - ti - na, Kad vai - kai

Bb/D C

tie - už - augs ir pa - sens, O rau - do - nos vai - kiš - kos ko -

Gm⁶/Bb A⁷ Dm Gm⁶/Bb A⁷

- ji - nės Bus per ma - žos, per ma - žos jų ko - joms. Per

Dm C⁹ Dm C⁹ Dm C⁹

ma - žos. Sė - dè - jo prie ta - ko O - nu -

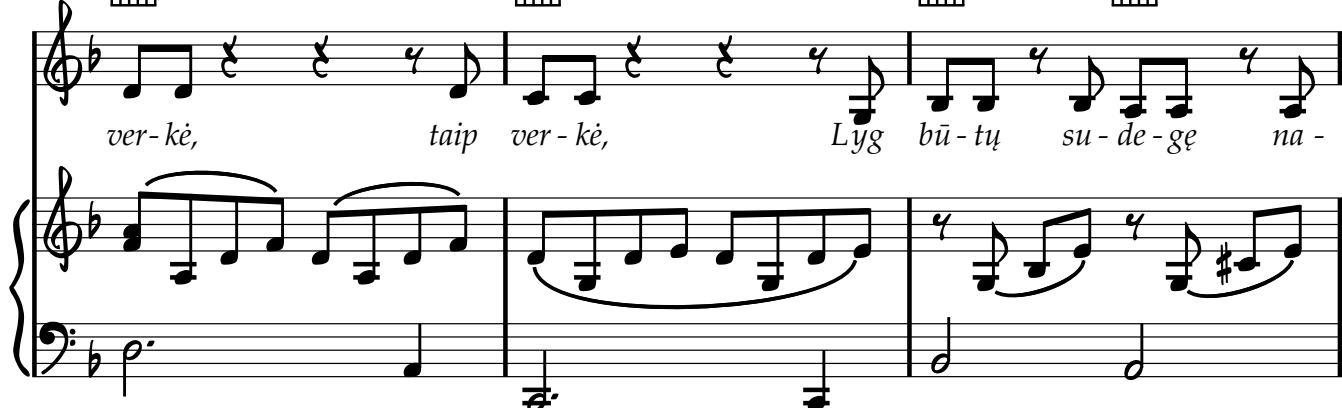

- lè Ir ver - kè, Lai-ky - da-ma ran - ko-je siū - lą, Taip

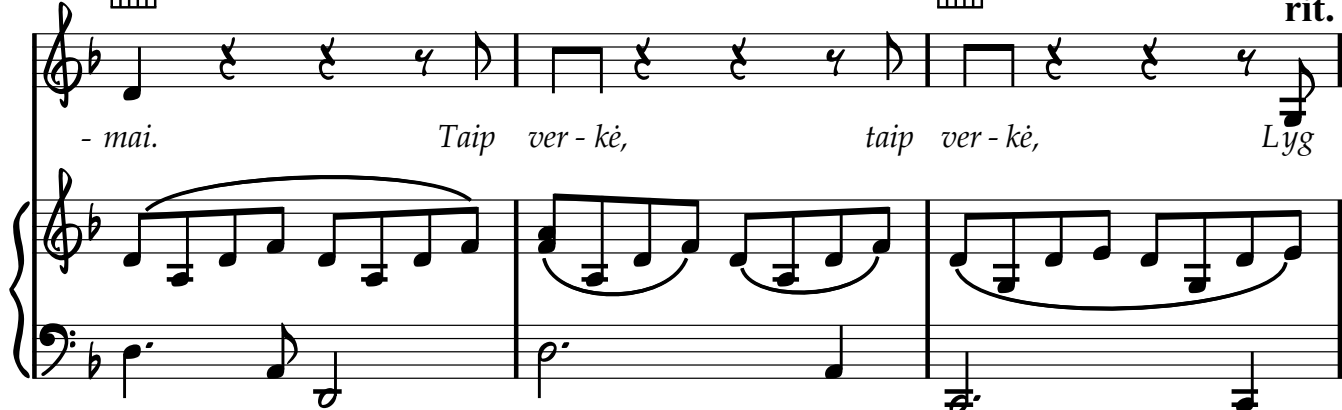
ver-kè, taip ver-kè, Lyg bū-tų su-de-gę na -

- mai. Taip ver - kè, taip ver - kè, Lyg

rit.

bū - tų su - de - gę na - mai. Kvai-lu-tė O-nu-

A tempo

poco dim.

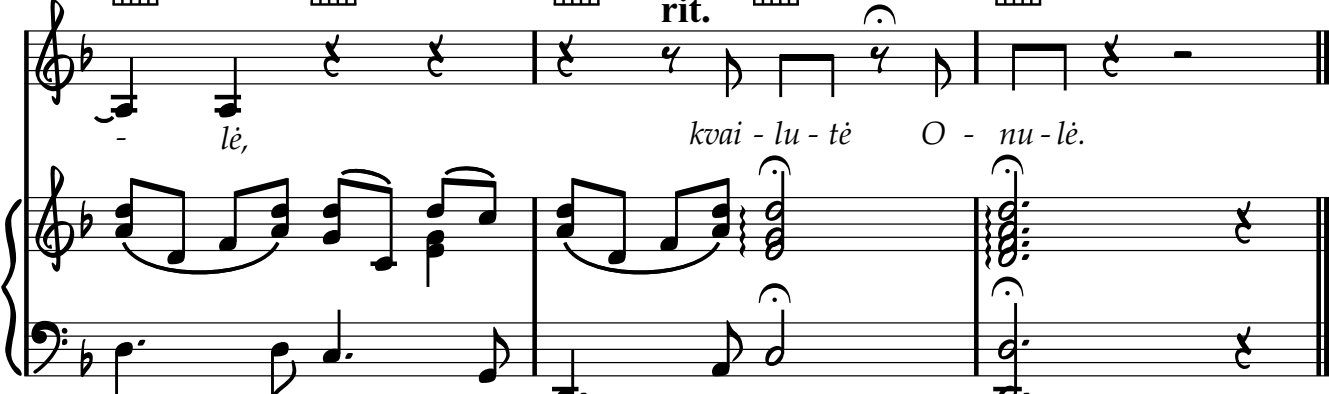
- lė, kvai - lu - tė O - nu -

- lė, kvai - lu - tė O - nu - lė.

rit.

Rado Onulė prie tako
 Raudoną siūlą
 Iš vaikiškos kojinių,
 O gal iš vaivorykštės?
 Atsisėdo ant kupsto,
 Ir pagailo Onulei to siūlo,
 Ir iš gailumo - apsiverkė.

 Ir pagailo Onulei
 Vyturio lizdo dirvone,
 Šį rytą į kūdrą įkritusios bitės
 Ir smėlyje vaiko pėdos.

Ir pagailo Onulei,
 Kad plūgais apars vyturio lizdą dirvone,
 Kad bitė ratuota namo nesugriš
 Ir liks alkana bičių motina,

Kad vaikai tie - užaugę pasens,
 O raudonos vaikiškos kojinės
 Bus per mažos, per mažos jų kojoms,
 Per mažos.

Sėdėjo prie tako Onulė
 Ir verkė,
 Laikydama rankoje siūlą,
 Taip verkė, taip verkė,
 Lyg būtų sudegę namai. - (2 X 2)
 Kvailutė Onulė. - (X 3)